

De trei ori câștigător

Scripcaru a câștigat alegerile. Primarul George Scripcaru rămâne sub control judiciar în procesul intentat de procurorii DNA. George Scripcaru, care a câștigat al patrulea mandat de primar al Brașovului, a fost trimis în judecată în luna martie de procurorii DNA Brașov, pentru trei infracțiuni: abuz în serviciu, instigare la tentativă de abuz în serviciu și luare de mită. Primarul George Scripcaru s-a prezentat luni, împreună cu alți patru inculpați din dosarul în care sunt acuzați de fapte de corupție, la Curtea de Apel Brașov, pentru verificarea măsurii preventive de control judiciar în care se află de câteva luni. A mai câștigat o perioadă de control judiciar.

Instanța a dispus începerea judecării în procesul de corupție al proaspătului viitor fost primar.

Felicitări Gică! E ca facultatea aia, trei în unu!

Soluția pe scurt: Respinge, ca nefondate, cererile și excepțiile invocate de inculpații Scripcaru George, Pop Călin Silviu, Radnoti Attila, Bulgărea Lidia, Horga Liliana, Pălânceanu Daniela, Radu Claudia Niculina, Durbacă Alexandrina Adina, Vulpescu

Mihaela și Antonie Cristina Liliana. Constată legalitatea sesizării Curții de Apel Brașov cu rechizitoriul nr. 12/P/2013 emis la data de 12 februarie 2016 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, privind pe inculpații Scripcaru George, Pop Călin Silviu, Mărășescu Isabella Beatrice, Radnoti Attila, Bulgărea Lidia, Horga Liliana, Pălânceanu Daniela, Radu Claudia Niculina, Durbacă Alexandrina Adina, Vulpescu Mihaela, Antonie Cristina Liliana și David Mihai Ciprian, precum și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală. Dispune începerea judecării, termenul de judecată urmând a fi fixat după rămânerea definitivă a prezentei. Cu drept de contestație în 3 zile de la comunicare. Pronunțată în Camera de Consiliu, azi 6 iunie 2016.

Document: Încheiere finală (dezinvestire)

Cornelius POPA

La urne s-au prezentat – și nu numai la Brașov, ci în întreaga țară – doar nucleeele dure ale partidelor. Ca și la scrutinurile anterioare, acestea au decis, au validat, au confirmat. Cei câțiva visători neînregimentați în zona fundamentalismului nu au contat.

Editorial

Despre presă și societatea civilă

Afost Colectiv, în urmă cu peste o jumătate de an. A scos lumea în stradă, în special tineret. Un tineret revoltat, care și-a vărsat minia pe clasa politică și a clamat resetarea acesteia. Un fenomen care a ținut și capul de afiș al presei destul de mult. Dar asta doar pentru că tragedia a continuat și au murit tineri în continuare, în spitale.

Au fost alegerile locale. Tinerii care au protestat în București și în țară atunci, când cu Colectivul, nu s-au văzut la vot. Nici în București nici în țară. Fenomenul a ținut exact atîta timp cît a focalizat presa pe el.

Apoi a venit scandalul Hexi Pharma. Și moartea dubioasă a patronului Dan Condrea. Suprapusă taman pe campania electorală pentru locale. Punînd campania în umbră, împingînd-o

– lipsită de suportul tradițional al bannerelor, mashurilor, spectacolelor, micilor și berii moca – în desuetudine și uitare. Au trecut alegerile și brusc scandalul s-a topit și el. Dacă s-a topit pentru mass media, opinia publică l-a uitat instantaneu. Așa cum a uitat și morții de la Colectiv, așa cum a uitat și sutele, miile de morți din spitalele României, morți în urma infecțiilor nosocomiale.

Acum, post-electoral, a fost o furie mediatică de 48 de ore. Dar și aceea dusă mai degrabă în zona de social-media și, mult mai temperat în print și audio-vizual. Nici nu era loc de mai mult pentru că vineri începe Campionatul European de fotbal și presa a dat drumul la chiolhanul cu apă rece. Ca de obicei. Și tot ca de obicei, după meciul cu Franța vor apărea o mie de ziarști specialiști care ar fi făcut echipe

mult mai deștepte și mai bătaioase, care i-ar fi mursecat pe francezi.

Sincer să fiu, m-aș fi așteptat să văd analize lucide ale întîmplării electorale. Și iau doar exemplul Brașovului. În listele permanente erau înscrși 250.000 de alegători. La urne s-au prezentat doar 93.000. Ceea ce înseamnă că, pentru 153.000 de alegători, alegerile nu au contat. Nu au avut importanță, nu au avut valoare. Clamăm societatea civilă, dar la momentul adevărului, constăm că pe această zisă societate civilă o doare în dos de cel mai important moment electoral, cel al localelor. Unde hotărâști pe patru ani soarta comunității în care trăiești.

O sută cincizeci de mii de brașoveni nu au găsit un sfert de oră în cele 14 ore în care secțiile de votare au fost deschise, pentru a-și spune părerea despre cum a fost

administrată comunitatea și, mai ales, pentru a-și expune dorința de cum urmează a fi administrată comunitatea lor. Cu toate că, în urmă cu șase luni, aceeași societate civilă urla, ca din gură de șarpe, că dorește resetare clasei politice.

Iar rezultatul acestei „resetări” s-a văzut duminică seara. La urne s-au prezentat – și nu numai la Brașov, ci în întreaga țară – doar nucleeele dure ale partidelor. Ca și la scrutinurile anterioare, acestea au decis, au validat, au confirmat. Cei câțiva visători neînregimentați în zona fundamentalismului nu au contat. De unde și scorul independenților din întreaga țară: catastrofal. Și aceasta pentru că, în testul electoral, contează doar partidele, iar zisa societate civilă românească nu reușește a ieși din zona derizorie a politicii de circiumă. Gregară, găunoasă, sterilă. Am zis!

Alexandru PETRESCU

Scorul obținut de candidatul PNL – Adrian Gabor arată că 6% din votanții PNL nu au fost de acord cu blatul PNL – Scripcaru și au susținut candidatul partidului. Un scor mic dar care demonstrează că blatul continuă.

Contraeditorial Scripcaru a mizat pe mentalitatea hoțului

Și a trecut și duminica alegerilor. După care s-a așternut liniștea. Liniștea care acoperă negocierile pentru formarea unei majorități în cele două consilii. Rămâne de văzut cine cu cine „se dă”, pentru că interesele partidelor și a celor din umbră vor fi cu mult deasupra interesului alegătorilor. Pentru că interesele, banii, sunt mulți și atrag lăcomia celor care au sprijinit sub o formă sau alta candidații. Deocamdată se negociază strâns și nu dorim să anticipăm deocamdată nimic. Dar vom vedea.

Alegerile locale din acest an nu au adus surprize notabile, dar nu putem să trecem cu vederea câteva aspecte interesante. În primul rând faptul că Șerban Șovăială a reușit să câștige un post de consilier local fără un suport financiar sau uman la nivelul partidelor. Sperăm doar să se țină de cuvânt și să fie „un ghimpe-n coasta lor”. Nu putem să trecem cu vederea câștigul obținut de două formațiuni politice care la rândul lor nu au beneficiat de un mare aparat de partid, respectiv PER-ul condus de Ionel Goidescu și PMP-ul lui Mihai Costel.

ALDE-le este la Brașov în ceață după o campanie electorală

anemică și începută târziu, de fapt o campanie mai curând agricolă în care ei erau plecați după ghebe. La PSD este ceva veselie, însă nu trebuie trecut peste scorul fenomenal obținut de Răzvan Popa. Adică undeva la jumătate din scorul partidului. Ce să-i faci, poate votanților PSD nu le-a plăcut de Obama de Brașov. Mai încercă el...

De remarcat și prezența la vot, foarte mică, de aproximativ 35%. Justificată prin faptul că cei care nu s-au prezentat la urne sunt sătui de hoție și corupție. Adică de ce să votez, că tot nu contez! Iar cei care au votat au ales pentru toți. Au ales în continuare să se spele în lighean cu apă încălzită la aragaz, spunând că ce dacă a furat! A mai făcut câteva ceva. Așa este, urmează să aflăm câte a mai făcut, pe lângă cele făcute și cunoscute. Cei care au votat au decis pentru restul. Iar cei care nu au votat să tacă.

Surpriză ar putea fi numită campania lui Mihai Sturzu. Mai curând un spectacol de scenă cu multe filme, rezultatul se traduce printr-o singură concluzie: sunt oameni la care le place petrecerea, fie ea cu muzică ușoară fie cu manele. Petrecere și circ să fie.

„Șe, la mămuca acasă aveam apă caldă? Ne spalăm la lighean cu apă reșe și eram și sănătoși. Plus că fașem oleacă di economie!”

Un scor mic dar care demonstrează că blatul continuă.

La final, scorul obținut de candidatul „independent” George Scripcaru. Câștigător cu peste 52% din voturile exprimate a demonstrat că deocamdată este mai puternic decât DNA-ul. Deja trimis în judecată pentru corupție și cu alte dosare în cercetare, Scripcaru a mizat pe mentalitatea hoțului. Hoțul care ani de zile a fentat șeful, a furat din fabrică, a tras de timp până la ziua de salariu. Întrebarea pe care o tot pun este una singură: odată condamnat se vor organiza noi alegeri, sau orașul va fi condus de un viceprimar care se va asigura că afacerile cu firmele de casă nu vor fi deranjate de nimeni? Și asta vom vedea. Un lucru este cert: lui Scripcaru nu îi

place să se vorbească despre problemele lui penale. Și nu dorește ca lumea să afle amănunte, pentru că altfel nu mai merge gargara cum că ar fi o făcătură politică și că el este imaculat și mai alb ca Albă ca Zăpada. Însă deocamdată este sub control judiciar și așteaptă termenul de judecată. Nu contează că este cu ghiuleaua de picior, el cântă și votanții lui dansează.

Deocamdată s-a terminat. Avem primar, avem consiliul local. Nu avem apă caldă pentru mai mult de 30.000 de brașoveni. Nu este o problemă, îmi spunea un brașovean: „șe, la mămuca acasă aveam apă caldă? Ne spalăm la lighean cu apă reșe și eram și sănătoși. Plus că fașem oleacă di economie!” Corect! Vara trece repede iar pe 1 noiembrie vor fi oricum obligați să furnizeze apă caldă și caldură.

Acum așteptăm investirea noii conduceri. Vom vedea și cum se asigură majoritatea și de către cine. Și vom vedea care dintre cei intrați în consiliul local vor susține lupta anticorupție sau vor pune batista pe țambal. Și apă caldă în lighean.

O țară paralizată de frică

► Suntem un popor fricos suferind de sindromul Stockholm.

► Preferăm torționarul cunoscut, posibilului salvator necunoscut.

Raluca FEHER

Suntem un popor fricos suferind de sindromul Stockholm. Preferăm torționarul cunoscut, posibilului salvator necunoscut. Suntem Reek din Game of Thrones, atât de imbecilizați de putoarea cotețului în care am fost închiși încât refuzăm să evadăm când ni se întinde o mână. Miroase a usturoi mână asta întinsă, are unghiile negre sau prea boante sau, mai rău, arată a mână de matematician, d-ai-a moale, care nu are bătători de la săpă. Cretinizați de frică, bătăi, abuzuri, minciuni, ne căutăm salvarea în decolteul pârșos lăsat la vedere de maieul de bătaș al torționarului.

Nu ne lăsa pe mâna ăstuia nou, cine știe ce o să ne facă, cine știe la ce perversiuni o să ne supună, bată-ne, omoară-ne, dar nu ne părăsi! hohotim în genunchi strângând gleznele călăului.

În Brașov, în Craiova, în Baia-Mare, în sectorul 3 al Capitalei au câștigat candidați cu grave probleme penale. Dacă ar fi candidat la Constanța, Măzărică ar fi rupt. Nu știu ce l-a oprit.

Codruța Kovesi va primi Legiunea de Onoare din partea ambasadorului francez.

Ei o apreciază, noi aruncăm găleți de urină pe muncuța ei și a DNA-ului.

Noi vrem să fim conduși de penali, și ce dacă dragă a luat mită, și-a băgat neamurile în administrație, ce contează că sunt tâlhari, că sunt mafioți, că nu există nicio urmă de moralitate?

Uite, au făcut și lucruri bune, panseluțe, ronduri, nu au furat chiar tot. Puteau să ne omoare, puteau. Dar ei ne țin în viață, ne aruncă plini de generozitate și niște mâzgâț în trocuță.

Țară paralizată de panică și paranoia, cu fracturi în 6 locuri la coloana vertebrală și nasu-n colb. Pe grumaz ne apasă bocancul noii nomenclaturi de penali și noi gemem mulțumiți.

Credem că este masaj. Uitându-mă la milionul de oameni ieșiți în 92 la venirea Regelui Mihai, în 96 pentru Constantinescu, constat că suntem din ce în ce mai proști, mai nesimțiți, mai orbi. Ion Iliescu a câștigat.

Noi am fost învinși. La revedere România. PS. Nicușor a vorbit de atacarea alegerilor în două tururi. Când Liviu Avram a făcut asta, niciunul din candidați nu a mișcat un deget.

Orcii au învins

Dimensiunile apocalipsei se concretizează la Brașov. O apocalipsă a lipsei de cultură civică, o apocalipsă a indolenței, o apocalipsă a zădărniceii. Și în același timp un paradox ciudat. Toată lumea cu care vorbesc, din toate mediile îmi spune „cum dracu' a ieșit tot ăsta?”. „Dar ați ieșit la vot?” „Nu. Nu pentru că suntem scârbiți!” Mă uit în ochii lor și îmi vine să le zic, „Nu sunteți scârbiți, sunteți doar proști, apocaliptic de proști!” Ce să zic? Nici nu s-au terminat alegerile și deja se simte că nu s-a schimbat nimic. Ciudată exprimare nu-i așa? Exemplu concret, la ghișeu de bilete RAT mi sa spune că pentru preschimbarea cardului de călătorii, dacă mă duc la sediul RAT se rezolvă pe loc. Dau telefon și mi se confirmă, mă duc acolo – pentru cei ce nu știu sediul RAT este în Craiter oarecum în afara orașului – mă duc până acolo și ce credeți? Oare s-a rezolvat pe loc? Nicidecum, mi se spune să las un număr de telefon că voi fi sunat în câteva zile. Mi-e lehamite. Mi-e lehamite de cei ce nu au votat dar vroiau schimbare, mi-e lehamite de mahării PSD, mi-e lehamite de mahării PNL, mi-e lehamite de mediocrii care sunt fericiți că la conducerea Brașovului sunt niște personaje asemeni lor. Totuși este ceva care sfidează logica, oamenii nu au fost impresionați de dimensiunile corupției și ale furtului din avutul public. Poate că sunt subiecte care îi depășesc, sau poate că atât de mult se fură în țara asta, încât a devenit ceva normal și oamenii sunt imuni, dar totuși în Brașov, mii de oameni au rămas fără apă caldă din cauza fostei administrații, și este foarte posibil să rămână la iarnă fără caldură. Vorbim de cartiere în care s-a votat masiv! Și totuși i-au votat pe aceiași. Pe aceiași care i-au lăsat fără apă caldă, pe aceiași din cauza cărora sunt în pericol de a rămâne la iarnă fără caldură! Care este mecanismul în gândirea lor? Cum funcționează spălarea asta pe creier? Oare nu îi interesează că le va fi frig la iarnă? Oare nu se spală și ca atare, lipsa apei calde nu-i afectează? Cum gândesc ei acești oameni? Oare atât de bine s-a lucrat la creierul uman în ăștia 27 de ani încât românii sunt așa de abrutizați și nu-i mai interesează nimic? Ajutați-mă să înțeleg...

Opinia lui Paceanga

Disimularea cea de toate zilele

Tudor
ARTENIE

Să se revizuiască, primesc. Dar să nu se schimbe nimic. Caragiale rămâne un autor de studiat din toate perspectivele, nu doar din cea literară. Un bun prieten sociolog, autor al unei excelente interpretări a lui Caragiale, îmi spunea, după ce a văzut rezultatele alegerilor, că disimularea este o caracteristică a unei lumi aflată la intersecția violențelor. Și care disimulează pentru a supraviețui. Nu-mi place descrierea, dar nu pot să nu mă uit la ce s-a petrecut în ultimele secole cu societatea românească. Supraviețuirea a devenit obiectiv al ființei, iar pentru asta cea mai la îndemână cale este disimularea.

Una vorbim și alta fumăm, ar fi una dintre adaptările la spațiul românesc contemporan a replicilor din piesa lui Caragiale. Un politician cu funcție de la București spunea, acum câteva săptămâni, după ce coborâse dintr-o mașină scumpă, că oamenii se dau după putere și că trebuie să le spui exact ceea ce vor să audă. Știa bine această teorie a disimulării, dar o vedea exact în cheia de care și el, și colegii lui, s-au

„A furat, dar a și făcut ceva” a fost singura propoziție pe care am auzit-o în această campanie electorală care a fost asumată integral de cei care au rostit-o.

folosit pentru a-și crea și consolida pozițiile de conducere. Rezultatele de la aceste alegeri locale îi dau

Oamenii nu s-au dus după adevăr, nici măcar nu s-au răzvrătit prin vot; s-au dus după puterea celor care le-au spus ce voiau să audă.

dreptate. Oamenii nu s-au dus după adevăr, nici măcar nu s-au răzvrătit prin vot; s-au dus după puterea celor care le-au spus ce voiau să audă. Iar cei care nu au votat, majoritari, au ales, de fapt, calea de mijloc care îi absolvă de răspundere, dar le dă voie să cârtească.

„A furat, dar a și făcut ceva” a fost singura propoziție pe care am auzit-o în această campanie electorală care a fost asumată integral de cei care au rostit-o. Așa putem înțelege cum au devenit primari oameni care au mari probleme cu legea. Unul dintre ei, primarul de la Baia-Mare a câștigat alegerile din arest. Nu prea ai ce comenta la așa ceva. Spunea George Enescu, plin de amărăciune, că „suntem foarte

departe de ce eram cândva”. Dar, de fapt, ce eram cândva? O scurtă privire în urmă îmi aduce în fața ochilor epoca Fanarului, trădările... Citeam ieri glume despre bucureștenii care se aflau pe Valea Prahovei și păreau că nu se duc spre casă pentru că voiau să ajungă într-un oraș condus de PSD. Da, suntem buni la glume, la „caterincă”, asta ne place, asta merge.

Au venit anii de comunism. Blestemul crimei și apăsării regimului roșu, dar și schemele de supraviețuire și de disimulare au continuat baletul dintre cel puternic și cel slab. Prețul a fost mare, mult prea mare, dar unele reacții au fost, cumva, surprinzătoare. De la slugărnicia în fața șefilor, la

înjurătura printre dinți atunci când șeful era întors cu spatele. De la ascultatul posturilor de radio din vest, la furtul devenit obicei cotidian. Muncitorii plecau din fabrici cu ceva, orice, ascuns sub haine. Fiecare șurub sau rulment furat într-o lume care mergea într-un singur sens era o piesă dintr-un mecanism al autodistrugerii care se manifestă și azi. Un mecanism care pare ca s-a transmis din generație în generație, iar azi ne uităm cu surprindere cum merge lumea asta a noastră, de-a-ndoaselea. Iar în fruntea ei, bine înfășurați în vorbele care plac, se lăfăie cei care ne fac mai mult rău decât bine. Cei care câștigă scrutin electoral după scrutin electoral.

Am crezut că s-au schimbat lucrurile. Am crezut că strada care a condamnat neglijența criminală de la Colectiv, care s-a încărcat de mânie în fața otrăvii Hexi Pharma, care are încredere în DNA și biserică va ieși la vot și va mai îndrepta peisajul politic. Nu a făcut-o.

„A furat, dar a și făcut ceva” a fost, până la urmă, sloganul câștigător al acestei campanii electorale. Dragnea-cel-condamnat a obținut o victorie pe care cred că nici chiar el nu a visat-o. Cherecheș-cel-din-arest a câștigat Baia-Mare. Exemplele pot continua. Acest slogan a avut un impact mai mare decât oricare din textele lui Caragiale.

Dacă i-am ruga pe cei care au votat corupți să își decline public identitatea vom avea surpriza să constatăm că nimeni nu a făcut-o. În singurătatea și anonimatul cabinei de vot, oamenii au făcut ceea ce nu vor recunoaște. Altfel spus, au disimulat bine.

Dacă fură el, pot fura și eu?

Au trecut și alegerile locale. Cu bune și rele, cu blaturi și lovituri sub centură, răsturnări de situație, pentru ca într-un final, după număratoarea voturilor, spiritele să se calmeze. Rezultatele sunt grăitoare. Concluziile, așa cum arată ele trebuie să dea de gândit atât strategilor politici, cât și alegătorului.

În primul rând observ apetența electoratului de a alege în posturi cheie candidați anchetați penal pentru corupție. Lucru care spre rușinea noastră s-a întâmplat și în Brașov. Pot interpreta asta ca pe o orientare a alegătorilor în a se identifica cu cel votat, conform principului „dacă fură el, pot fura și eu?” Sau pur și simplu delăsarea și neinformarea cetățeanului lasă loc pentru astfel de realități diforme și monstruoase? Acești candidați cu probleme în justiție sunt văzuți ca adevărate repere sociale, adevărați „haiduci”, cu apucături demne de urmat? Oare comportamentele lor, ale candidaților, dar și al alegătorilor se încadrează în limite morale și etice, ce consacra valorile umane care definesc o societate stabilă? Confuzia în adoptarea unui set de

valori, precum și aplicarea unor strategii care merg pe muchia legii sunt definitori pentru contextul social actual? Răspunsul la aceste întrebări este unul singur. Campania anticorupție împreună cu activitatea DNA au primit un vot de blam la aceste alegeri. Semnalul a fost clar, defilarea corupților încătușați având un efect invers decât cel scontat. Probabil este prea mult pentru noi ca societate să ceri schimbarea setului de valori peste noapte.

În al doilea rând, remarc incultura politică crasă a cetățeanului, care confundă politicianul ales într-o demnitate publică, cu un vâtaf numit de o putere mai mare decât cea a votului democratic. Politicianul ales în demnitatea publică este un reprezentant al votantului, iar consultarea electoratului este una din pietrele care compun temelia democrației. Politicianul trebuie tras la răspundere și penalizat la vot pentru nerealizările și neadevărurile spuse. Momentul adevărului în stadiul cel mai pur, din punct de vedere politic, este acela al încheierii procesului-verbal de număratoare a voturilor exprimate. Imaginea completă și corectă a direcției politice a unei

Electoratul din România se mobilizează, se pare, doar când trebuie să voteze contra. Campania electorală făcută contra adversarului politic, prin defăimare și arătare cu degetul, combinată delirant cu povestea unui pericol iminent mișcă oameni către secția de vot.

națiuni. Ei bine, din punct de vedere sociologic, se pare că e „bine”, așa „rău” cum e. „Vox populi, vox Dei” (Voința poporului este și voința zeilor).

În al treilea rând remarc cu groază absenteismul destul de mare, chiar și la nivel național. Electoratul din România se mobilizează, se pare, doar când trebuie să voteze contra. Campania electorală făcută contra adversarului politic, prin defăimare și arătare cu degetul, combinată delirant cu povestea unui pericol iminent mișcă oamenii către secția de vot.

Dar am și o veste bună, care vine din partea

societății civile, și care pe mine personal mă umple de bucurie și speranță. Uniunea Salvați Bucureștiul a obținut 25% din voturile pentru consiliul general al primăriei București, și președintele formațiunii, Nicușor Dan a obținut 30% din voturile pentru scaunul de primar al capitalei, fiind pe locul 2. Așadar, o formațiune politică plecată din rândurile societății civile reușește să obțină mult peste scorul unor formațiuni politice cu tradiție, și se așează pe o poziție de favorit în cursa pentru alegerile generale din toamnă. Disoluția anunțată a clasei politice actuale este iminentă, această formațiune politică reușind să se poziționeze pe o plajă a electoratului nemulțumit de actuala ofertă electorală. Ceea ce cu siguranță dă nu numai frisoane actualei clase politice, dar cere și o regândire a strategiilor pentru alegerile din toamnă.

Fie că ne place sau nu, acesta este rezultatul alegerilor. Să sperăm acum că „Dezvoltarea continuă”, că aeroportul o să prindă contur și funcționalitate, și că va începe construcția spitalului multidisciplinar.

Dan VĂJU

Partidul absenților sociali (PAS). Cel mai mare partid din România

Prof. Dr. MSc.
Alexandru Vlad CIUREA

Nu voi comenta rezultatele acestor alegeri. Știm cu toții care sunt acestea. Știm cu toții că PSD este marele câștigător, că PNL are o mare problemă de existență și funcționare ca partid. De apreciat scorul obținut de Uniunea Salvați Bucureștiul. Dar cel mai îngrijorător lucru din perspectiva mea a fost prezența extrem de mică la vot.

Nu voi emite nici judecăți de valoare, de tipul „societatea românească este în suferință”. Este limpede însă că undele sistemului din care am crezut că am ieșit acum un sfert de veac încă se simt puternic. Un sistem care a „anesteziat” simțurile de natură civică, dorințele de implicare în viața cetății sau asumarea responsabilităților democratice.

Trăim într-o țară în care tragedia de la Colectiv sau afacerea de o extraordinară grozăvie Hexi Pharma nu au reușit să genereze altă atitudine decât cea de spectator indignat, dar așezat confortabil în fața televizorului. Un spectator care mormăie supărat când vede câte nenorociri se întâmplă, care comentează cu voce puternică, dar care nu face nimic ca să îndrepte ceva. Poate nici să se îndrepte pe sine... Dar nu vreau să dezvolt acest subiect al vinovăției personale, în cele din urmă, fiecare doarme cum

își așterne. Dar când soarta unei comunități, a unor generații chiar, depinde de fiecare în parte, indignarea de pe canapea ar trebui să se transforme în vot. Faptul că nu s-a întâmplat arată că nu ne-am copt ca societate democratică.

Mă voi referi la domeniul sănătății. Unul dintre cele mai importante și sensibile domenii ale vieții noastre. Poate chiar cel mai important. Ca medic neurochirurg, știu ce înseamnă suferința, știu ce înseamnă boala, știu ce este cancerul. Ca toți medicii, sunt angajați în fiecare zi în această bătălie cu boala și chiar cu moartea. Lucruri grave și care te responsabilizează în fiecare zi, de dimineața până seara. În această calitate, am scris, ani de zile, nenumărate articole despre dificultățile sistemului de sănătate din România. Am scris despre lipsuri, despre subfinanțare, despre nevoi și despre drepturile pacienților. De asemenea, am atras constant atenția

asupra tentativelor mereu eșuate de reformare a sistemului și, mai ales, asupra corupției din acesta.

Capacitatea noastră de indignare însă se manifestă altfel decât s-ar manifesta în societățile obișnuite cu democrația. La noi, în locul protestului ferm, medicii și personalul medical au ales să plece din țară (ca vacarul la sat). Dintr-o perspectivă, reacția acestora este firească. S-au dus să lucreze în condiții mai bune, pe salarii mai bune și în societăți mult mai puțin stresate decât ale noastre. Pacienții cu venituri bune au opțiuni, pleacă în străinătate sau vin la clinicile și spitalele private, care oferă servicii medicale de foarte bună calitate. Iar cei mai mulți dintre români acceptă fără probleme să stea la coadă ore în șir, să se trateze de multe ori în condiții nesatisfăcătoare, să dea bani sau cadouri medicilor sau personalului medical. Dar schimbarea de mentalitate nu are loc, iar aici, dincolo de lipsa

de transformare a capacității de indignare a cetățenilor în acțiune, un rol nefast a avut clasa politică românească.

Cu doar câteva excepții, politicienii români au învățat repede să spună oamenilor ceea ce vor să audă. Campaniile electorale au fost prilejuri de împachetare a unor cuvinte care să sune bine și pe placul votanților. Politicienii au jucat doar în opere dramatizate în așa fel încât să stârnească aplauze, iar în culise și-au văzut de jocurile lor de interese. Jocuri de interese care au trecut granițele dintre partide. Dacă nu s-au văzut culisele transpartinice, s-au văzut în schimb trecerile cu ușurință a unor așa-zii lideri dintr-un partid în altul. Nu există ideologie, nu există crez, nu există adevăr pentru acești oameni. Și nu există, de fapt, nicio formă de responsabilitate față de oameni. Statutul lor la acest lucru ar trebui să-i oblige: la responsabilitate. Dar aceasta este ultima

lor grijă. Iar alegerile de duminică au demonstrat cu prisosință acest lucru, când în fruntea mai multor comunități au fost aleși politicieni aflați inclusiv în stare de arest. Problema pe care o pun din această perspectivă este legată nu doar de apetența electorilor de a pune ștampila de vot pe penali, ci de lipsa de răspundere a celor care, știind că vor intra la închisoare mai devreme sau mai târziu, au candidat.

Această realitate pare de neînțeles, iar lipsa reflexelor democratice a făcut ca partidul cu cel mai mare număr de membri să fie partidul celor care nu s-au prezentat la vot. Pot să spun că mulți dintre cei care au devenit primari sau consilieri în urmă cu două zile au câștigat alegerile prin neprezentare! Partidul absenților sociali (PAS), cel mai mare din țară, a pierdut cu grație alegerile care ar fi permis măcar echilibrarea societății noastre.

Trăim într-o țară în care tragedia de la Colectiv sau afacerea de o extraordinară grozăvie Hexi Pharma nu au reușit să genereze altă atitudine decât cea de spectator indignat, dar așezat confortabil în fața televizorului. Un spectator care mormăie supărat când vede câte nenorociri se întâmplă, care comentează cu voce puternică, dar care nu face nimic ca să îndrepte ceva. Poate nici să se îndrepte pe sine...”

Pe scurt

Raluca FEHER

Ție îți place cine ești în România?

„Angajații din sistemul sanitar sunt acuzați că falsificau semnăturile pacienților și, în unele situații, chiar și rezultatele analizelor acestora. În cele mai grave dintre cazurile anchetate de procurori, pacienții primeau medicamente pentru afecțiuni de care nu sufereau, iar starea lor de sănătate s-a agravat. Pentru un astfel de studiu, medicii primeau chiar și 120.000 de euro. Testele ar fi fost făcute pe aproximativ 250 de pacienți internați la psihiatrie, unii dintre ei fără discernământ.”

Arhipelagul Gulag.

Merg cu taxiul și șoferul spune că o să ne ia dracul, suntem niște cretini pe care trebuie să îi ia dracul pentru că merităm.

De proști ce suntem, bodogâne în timp ce înfige mâna în claxon, enervat de lentoarea unei șoferițe care a luat curba prea încet.

– Mișcă-te dracului mai repede, dacă tot

te-ai băgat. Vaco! strigă.

Apoi cere generozitate și comunitate, se plânge că nu există una. Uite, în Pipera și în Ghencea sunt străzi atât de înguste încât ar trebui să dai cu spatele dacă vine unul din față. Nicio șansă să intre pompierii. Dacă parchează unul, ești mâncat.

– Cretinii, trebuiau să cedeze câte o juma de metru din curte, dar niciunul nu a vrut și d-aia acum nu se poate circula.

Pitit sub colbul gros al turbării iraționale declanșate de trafic, căldură, SUV-uri conduse de golani și claxoane, taximetristul ascunde o sete de dreptate, o nevoie de urbanism normal, de comunitate firească.

Cine să îi dea o cănuță de apă?

Cine să ne dea două palme, să ne revenim, să nu mai gândim în termeni meschini de trib, clan, familie care acumulează juma de

metru de grădină aici, 3000 de euro de colo hrănind bolnavi mental cu pastile care le fac rău, mâncând din turta civilizației noastre?

Dana stă în Canada, de vreo 10 ani. Poate 15. Mi-a promis că ne vedem dar mi-a scris că nu a rezistat 1 lună în România așa cum și-a propus, și a fugit după 2 săptămâni. De ce?

–Nu-mi place cine sunt în România.

Nici taximetristului nu îi place cine e aici. Nici mie nu îmi place de mine pe bancheta din spate a mașinii lui. Nici vacii care nu s-a mișcat mai repede nu îi place de ea, așa vacă, nătângă, înjurată de un șofer nervos.

Striviți de foamea de bani a clanurilor, suntem secătuiți de umanitate, ca o salată turtită și înegrită în strânsoare.

Arhipelagul Gulag. Suntem cu toții victimele marelui experiment în care Ei au luat bani și noi ne-am pierdut mințile.

Scrisoare deschisă către brașoveni de la o bucureșteancă simplă

În facultate, aveam o colegă din Brașov pe care mai toți o invidiam că e „de la munte” și povestea ea ce frumos e acasă... (Nu prea înțelegeam eu de ce o chema Apetroaiei dar, mă rog). Să te trezești văzând munții, să respiri aer curat, să poți merge în Poiana Brașov. Era așa de mândră! Și noi o credeam. Mi-era și milă de colega din Piatra Neamț care mai spunea și ea, timidă, că și la ei e frumos. Sau cea din Focșani. Pentru că da, la București se fac studiile... La Litere eram în grupă cu mulți tineri din țară. Mă întreb și acum: de ce nu au făcut facultăți la ei în orașe?

Apoi, am tot venit în fostul oraș Stalin – poate că cei care pun azi filmulețe pe facebook nu știu că așa s-a numit Brașovul. Da, e frumos, dar nu chiar așa. Cu timpul, am început să citesc zierele și am văzut aranjamentele politice sau de afaceri ieșind strident din pagini. Am stat pe-aici de mai multe ori și am văzut cât de scumpă e viața – de la încălzire până la fructe. De la un abonament la schi, până la un balon tembel vândut de clovni în Piața Sfatului. Un oraș pentru turiști, în care a fi brașovean costă. Și mereu m-am întrebat de unde acest orgoliu, această mândrie că ești „brașovean”? Pe ce se bazează ea? Pentru că ea există, dar, surprinzător, nu are niciun fundament.

Am ajuns în Brașov în ziua alegerilor, după ce am votat, ca orice om normal. Orașul era aproape gol. În autobuz erau câțiva călători. O tanti

în vârstă vorbea la telefon despre o viitoare internare în spital. Doi tineri își duceau copilul în parc. O femeie verifica o hârtie eliberată de casa de asigurări – probabil o ducea cuiva – un document emis pentru a-i servi acelei persoane în Spania. Pentru că da, foarte mulți dintre brașovenii muncitori și care vor un trai mai bun au părăsit orașul.

Și cum mergeam eu așa cu autobuzul mă întrebam care din călători s-o fi spălat în lighean înainte de pleca din casă? Că doar mii de familii nu au apă caldă de ceva timp. Și, m-am mai întrebat ulterior, câți din cei fără apă caldă l-or fi votat pe același primar a nu știu câta oară, deși nu au apă caldă și nici nu știu când vor avea? Și nu pricep de ce au

făcut asta. Nu pot să pricep.

Să revenim la mândrie. Ca bucureșteancă, mă doare sufletul când cineva ne spune „mitici”. Dar, dacă e să am o mândrie... cred că am de ce să o am. Când eram mică îmi aduc aminte că îmi spunea mama: dacă te întrebă cineva de unde ești, să spui că ești de unde se dă ora exactă. Era o glumă, dar ceva adevăr avea în ea. Ce-i drept, și la noi sunt foarte mulți veniți din alte orașe. Au venit pentru joburi bune și mai bine plătite. Au rămas aici pentru că au ce face și după serviciu și nu aud la tot pasul accent moldovenesc, ca la Brașov. Da, știu, au fost oameni aduși de Ceaușescu în fabrici și uzine și au plecat în mare parte, dar copiii lor au rămas.

Sunt copii de foști „angajați la stat” dintre care rareori poate ieși un vizionar. Nu neg că Brașovul are și talente. Dar au plecat. Da, sunt la București. Sau în alte țări.

Aveți și bloguri. Am citit câteva. Știți cum sunt? Provinciale. Și mi-am dat seama, citind blogurile voastre, că textele seamănă cu vorbele kolegei mele din facultate.

Până și mall-ul din Brașov e provincial. Atâta spațiu irosit n-am mai văzut. Iar zona aia de mese mereu murdare... nu le șterge oare nimeni? Aceste detalii care fac un ansamblu firesc dar care lipsesc la Brașov.

Până și magazinele cu haine de pe Republicii sunt provinciale. Seamănă cu Obor-ul nostru.

Tinerii sunt plini de lehamite,

părinții la fel. O indiferență soră cu moartea la tot pasul.

Cunosc mulți brașoveni. Unul singur îmi place cu adevărat. În toamnă, va merge la chef de 20 de ani de la sfârșitul liceului. În Germania, pentru că acolo sunt toți foștii colegi. Că deh...

P.S. Colega mea de facultate s-a măritat între timp, nu o mai cheamă la fel. E bine merci, ultima dată când am văzut-o lucra la primăria voastră.

Mariana DINCĂ

PS. Dacă doriți să-i răspundeți acestei bucureștence obraznice o puteți face prin intermediul Gazetei!

Am ajuns în Brașov în ziua alegerilor, după ce am votat, ca orice om normal. Orașul era aproape gol. În autobuz erau câțiva călători. O tanti în vârstă vorbea la telefon despre o viitoare internare în spital. Doi tineri își duceau copilul în parc. O femeie verifica o hârtie eliberată de casa de asigurări – probabil o ducea cuiva – un document emis pentru a-i servi acelei persoane în Spania. Pentru că da, foarte mulți dintre brașovenii muncitori și care vor un trai mai bun au părăsit orașul.

Opinia solidă

► **Avem primar! Nu, nu e unul nou, tot ăla vechi e, tot cu dosare de cercetare penală. Așa, și? Se pare că sintagma „sic transit gloria mundi” (așa trece gloria lumii), e un mare adevăr.**

Și pentru că electoratul a decis așa, și pentru că părerea majorității dă în linii mari direcția societății, pentru următorul mandat, în fruntea Primăriei Brașov va fi tot George Scripcaru. Pericolul e să nu își ducă mandatul la bun sfârșit, deoarece este cercetat penal, și există posibilitatea de fi condamnat la câțiva ani de închisoare.

Îmi este clar, din punct de vedere electoral, de ce dintre cei prezenți la urne, fiecare al doilea votant a ales așa. Pentru că, într-adevăr, orașul nostru arată foarte, foarte bine, fiind un oraș cochet și îngrijit, în care în fiecare week-end, în Piața Sfatului se desfășoară anumite activități culturale. Posibil să fie cel mai îngrijit oraș din România. Contează mai puțin în ochii alegătorului că acestea s-au făcut cu niște costuri exorbitante. Contează ce se vede!

Lipsa locurilor de parcare din centrul vechi, precum și greutatea cu care se desfășoară traficul rutier între anumite ore, se pare că nu constituie un calvar pentru jumătate din cei prezenți la urne. Mai mult decât atât, au considerat că nici aeroportul nu constituie o necesitate imediată, probabil nici construcția unui nou spital. Foarte îngăduitori și înțelegători s-au dovedit majoritatea votanților și în problema Tetkron, a lipsei de apă caldă pentru câteva mii de apartamente.

În altă ordine de idei sperăm că dezvoltarea va continua, iar actuala administrație a Brașovului va avea capacitatea de a prelua și implementa câteva dintre ideile și proiectele care au ținut capul de afiș al acestei campanii electorale, chiar dacă acestea au fost enunțate de participanți care nu au avut succes.

Mi-ar face o deosebită plăcere dacă aș vedea un început de dialog constructiv între administrația locală și ministerele de resort, pentru demararea lucrărilor pe tronsonul de autostradă Comarnic – Brașov. Acest tronson de numai 60 de km este vital pentru dezvoltarea Brașovului, pentru atragerea tinerilor și a investițiilor străine. Pentru acest proiect, decidenții politici aleși în funcții ar trebui să ajungă la o înțelegere, un compromis, și să facă front comun. Acestea deoarece problema aeroportului vreau să cred că este rezolvată.

Celor aleși în consiliul local și județean, precum și tuturor învingătorilor din această cursă electorală, le urez să aibe gândul cel bun în exercitarea funcției, și să pună interesul electoratului deasupra interesului personal sau de grup. Să se ocupe neobosit pentru dezvoltarea orașului și județului.

Pierzătorilor le urez să nu își piardă nădejdea.

Stejărel

Vrem altceva, vrem Respect!

Prima bătălie s-a încheiat. Alegerile au trecut. Împreună, am învins. Este victoria fiecăruia dintre Dumneavoastră, a celor care m-ați votat, transmitând astfel „Sistemului” un mesaj foarte clar: Ne-am săturat de voi! Vrem altceva, vrem o schimbare! Vrem Respect!

Vă mulțumesc tuturor celor care m-ați votat și vă promit să mă achit cu onoare și cinste de sarcina care o am pe umeri pentru următorii patru ani. Mă voi lupta să vă arăt că votul Dumneavoastră nu a fost irosit și că orice schimbare majoră începe cu un pas mic.

Sunt, însă, conștient de dificultățile ce stau în fața noastră, a celor ce încă mai credem în posibilitatea schimbării. Nu va fi ușor, nu va fi peste noapte, dar important este să începem de undeva! „Sistemul” se va opune, greul de abia de acum începe, dar cu perseverență și tenacitate putem determina o schimbare.

Valorile mele de bază vor rămâne Cinste, Onoare, Demnitate!

Șerban ȘOVĂIALĂ

singurul independent ales în Consiliul Local Brașov

6 | FAPT DIVERS

Stai pe spate

Karla TITILEANU
decorator

Si las-o doar pe ea... pe canapeaua ta! Pentru că da. Atunci când te gândești la momente de relaxare nu poți rata momentul canapelei. În fiecare casă există cel puțin una, pe care ne înghesuim la povești sau în fața televizorului.

Alegere dificilă, căci doamna sufragerei trebuie să întrunească o sumedenie de cerințe. Să fie mare, dar nu prea mare, încăpătoare, cu șezutul nu foarte lat, dar musai comod, cu spătar generos (dacă se poate să facă și masaj ar fi chiar brici!), cotiere, sistem de ridicare a picioarelor, cu arcuri sau fără, cu perne multe și cochete sau fără perne, musai dintr-un material care să-i confere viață veșnică, pe care să nu-l zgârie pisica, să nu se prindă părul câinelui, să țină cald, dar nu prea, să nu fie alunecos, dar luxos, să se curețe ușor urmele de cafea și de carioci, să fie modernă... sau poate un clasic

reinterpretat... și dacă se poate, canapeaua asta trebuie să aibe și zone de depozitare prevăzute. Ei? Cam în câte dintre aceste variante vă regăsiți? Și cam câte din toate se regăsesc în canapeaua din livingul vostru?

Știu, o să spuneți că dacă le vrei pe toate, plătești o avere. Buba românului este însă că își dorește TOT dar la preț de NIMIC. Ei bine, dacă te gândești ce înseamnă o canapea care să întrunească cel puțin 75% din ce am enumerat mai sus, atunci cu siguranță prețul ei nu va fi unul mic. Și asta pentru că în spatele unui aspect frumos și al funcționalității produsului, sunt mulți ani de studii de tehnologie, inginerie și chiar chimie. Confortul vostru nu este ușor de obținut, iar atunci când alegi o canapea, sofa sau divan pe care știi sigur că vei sta cel puțin pentru următorii 5 ani, atunci fă alegerea corectă. Spatele tău îți va mulțumi, nu doar ochii, căci aspectul acestui corp de mobilier nu este singura calitate pe care trebuie să o aibe. Se vorbește din ce în ce mai des despre

protecția anti incendiu și iată, avem chiar și canapele ignifugate, nu doar la exterior.

Cât despre forme și design... cerul e limita. Doar stai pe spate...

Chef Mugurel Stroie

Paste tagliatelle cu piept de pui, ciuperci și roșii la cuptor

Ingrediente:

- 250 g paste tagliatelle
- 100 g piept de pui
- 20 g ceapă verde
- 150 g ciuperci
- 200 ml smântână
- 100 g roșii cherry tăiate în 4
- sare, piper după gust
- ulei de măsline
- 2-3 frunze de busuioc proaspăt tocat
- 150 g cașcaval ras
- 75 g sos pesto

Preparare:

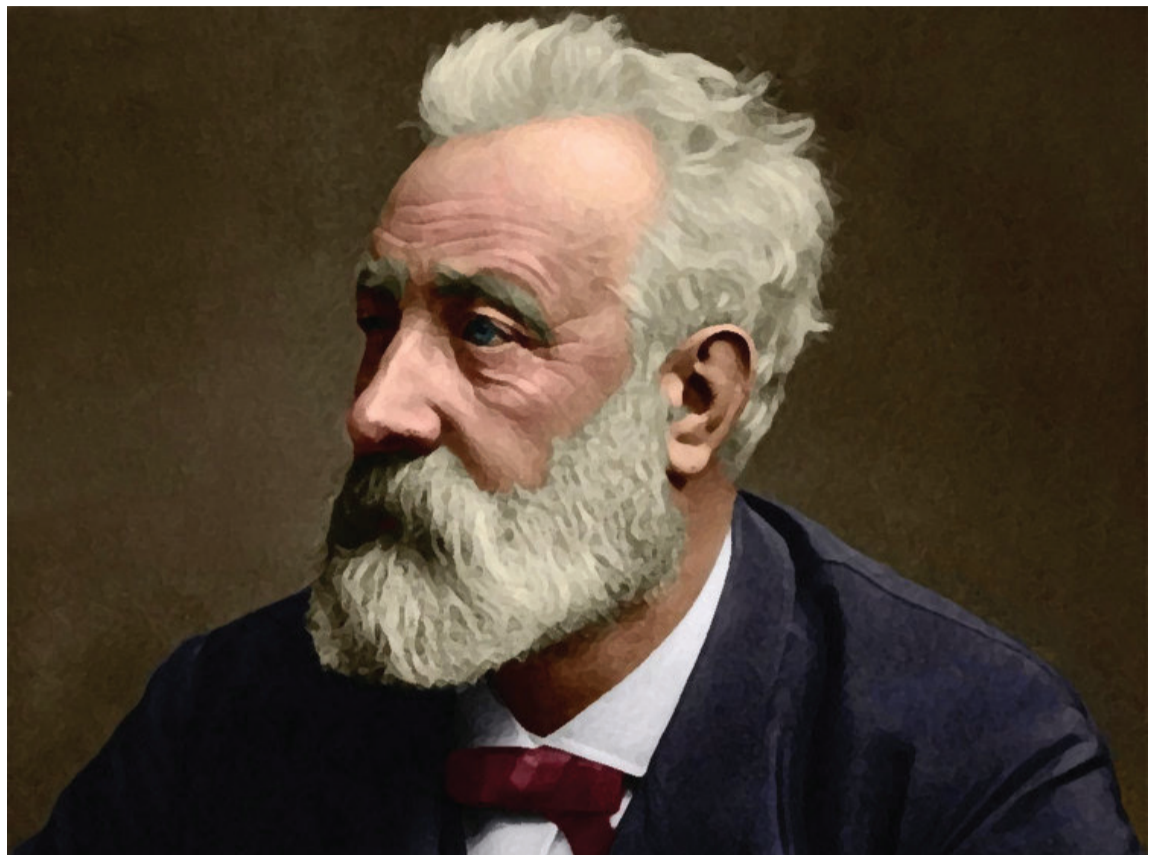
Pastele se vor fierbe într-o cantitate mare de apă apoi se vor lăsa la scurs într-o strecurătoare. Tăiam pieptul de pui în cubulețe iar ceapa verde o vom toca mărunt. Ciupercile le vom tăia feliuțe subțiri. Pieptul de pui îl rumenim într-o tigaie încinsă cu puțin ulei de măsline, după care adăugăm ceapa verde și ciupercile până cand acestea se vor înmuia, iar apoi adăugăm smântâna cu sosul pesto și roșiile cherry tăiate în 4 și-l lăsăm la foc mic amestecând încontinuu circa 3-5 minute. Se ia de pe foc, se va rade cașcavalul, se vor adăuga frunzele de busuioc tocate, pastele se vor amesteca toate ingredientele și tot acest amestec se va turna într-o tavă după care se va introduce la cuptor circa 20 de minute la 180 grade.

Poftă bună!

Jules Verne, poveste de amor la Viscri

Scriitor de succes, dar și un barbat atragător, despre Jules Verne se spune că primea o multime de scrisori de dragoste și biletele parfumate din partea doamnelor a caror admirație reușise să o stârneasca. Dintre toate însă, trei femei au reușit să marcheze profund viața scriitorului: este vorba despre verisoara lui, Caroline, soția lui, Honorine, și o a treia doamnă, o văduvă din Transilvania, Louise Müller. În urmă cu 120 de ani, celebrul scriitor Jules Verne a avut o idilă cu o săsoaică măritată din Viscri.

Căsnicie dificilă

Verne s-a căsătorit la 29 ani cu Honorine Morel, o văduvă cu două fete. Căsnicia lor a fost presărată cu multe certuri. Soția nu era de acord cu călătoriile scriitorului prin lume și nu i-a înțeles spiritul de aventură. L-a părăsit de multe ori, retrăgându-se la Amiens cu fiul lor, Michel. Era convinsă că Jules o înșală. În periplurile sale prin Europa de Est, Verne a vizitat și România. Oamenii și întâmplările de aici l-au inspirat pentru patru romane științifico-fantastice. Dar, adevăratul motiv pentru care scriitorul venea în România era Louise, o văduva din Transilvania care avea un hotel în București, mai tânără decât el cu 17 ani.

De trei ori văduvă

Louise Teutsch s-a născut la Homorod. În 1850 se mută la Viscri (Weiskirchen), unde tatăl ei moare foarte tânăr. La 17 ani pleacă la București unde lucrează într-un salon de modă al unei cunoștințe de familie. La 19 ani se mărită cu un elvețian, Bertschi, dar numai după trei ani rămâne văduvă. În 1873 se căsătorește din nou, de data aceasta cu un francez, Oscar Fabre, proprietarul

unui hotel în București. Omul de afaceri care avea rude la Amiens, orașul în care se mutase familia Verne. După 1880, între cele două familii s-a legat o strânsă prietenie. Oscar a murit înainte să vină pe lume al doilea copil al Louisei, o fetiță. Săsoaica și-a refăcut viața alături de Gustave Müller, care cumpără și hotelul. Cu Gustave, Louise a avut două gemene.

Au trecut prin Brașov

Louise l-a cunoscut pe Jules la Amiens, unde călătorea adesea cel de-al doilea soț al ei. Mai apoi, au început vizitele prozatorului în Transilvania. El a stat în Homorod în casa Louisei și, împreună, între 1882 și 1892, au vizitat mai multe locuri din Transilvania și din Regatul României. Au navigat pe Dunăre, debarcând la Giurgiu și călătorind cu trenul până la București. Tot împreună și-ar fi continuat călătoria cu trenul spre Brașov, apoi s-au oprit la Homorod. Într-una dintre călătorii, au vizitat Castelul Colț.

Doar amantă

Idila lor a fost trecută cu vederea la Nantes, dar în Viscri lumea știa de văduva care se ținea cu un francez.

Louise a renunțat la tot ce avea în Transilvania și la București, hotărâtă să rămână în Franța. A revenit însă în Transilvania. O legătură cu Jules Verne nu putea să-i ofere însă decât statutul de amantă, pentru că scriitorul ținea la reputația sa. Cercetătorul Alexandru Culcer nu exclude ipoteza că Louise, atunci când s-a întors în țară, să fi stat o perioadă la Viscri, alături de Jules Verne. Foarte retras în ultimii ani ai vieții, Jules Verne a ars sute de scrisori intime, caiete cu socoteli și numeroase manuscrise inedite. La 24 martie 1904, moare în casa sa din Amiens, la vârsta de 77 de ani. Louise i-a supraviețuit 26 de ani.

Scrisorile rătăcite

Corespondența dintre Louise și Jules a fost păstrată în casa unei fiice a Louisei din București. Margareta Barbier, fiica acesteia și nepoata Louisei, a povestit despre scrisorile păstrate într-un scrin vechi cu trei sertare, din casa de pe Strada Moșilor nr. 137. Louise a mai lăsat un testament care a fost deschis la moartea ei, în 1930. Spre surprinderea tuturor, a lăsat scrinul unei servitoare, nu rudelor. O dată cu mutarea familiei, scrinul s-a rătăcit. Printre lucrurile dăruite primei fiice, Eugenie, se aflau și obiecte primite în dar de la Jules, o pendula, mai multe romane cu dedicație și câteva machete de corăbii.

Dovezi la Homorod

Că Louise Müller s-a născut în Homorod, nu există nici o îndoială. Ziarista brașoveană Camelia Onciu a descoperit în arhiva Bisericii Evanghelice însemnarea care dovedește că Louise Teutsch (numele de fată) s-a născut la 16 martie 1845 „din părinți cununați”. Tatăl, Georg Teutsch, era cantor. Mama, Elisabeta, născuse cu moașa Katharina Polgar. Nașul Louisei a fost Johann Greger. Într-o rubrică specială, după 14 ani, o altă mână a scris: „Confirmată la 17 aprilie 1859, de Karl Martin Pildner”.

Ce spun istoricii

Istoricul Viorel Tigu susține că „Jules Verne a fost la Colț în jurul anilor 1887-1889, adus de către o doamnă de la Homorod, de lângă Brașov, pe care a cunoscut-o la Amiens”. Un alt cercetător care emite ipoteza că, Jules Verne ar fi avut o relație intimă cu Louise Müller, este Simion Săveanu. În cartea sa „Pe urmele lui Jules Verne în România”, el pretinde că romanțierul, la îndemnul iubitei sale din Homorod, ar fi făcut o călătorie incognito cu o navă pe Dunăre până la Giurgiu, apoi cu trenul la București și apoi la Brașov și, în final, la Homorod și Viscri. Cu această ocazie ar fi vizitat și Castelul Colț, care a devenit sursă de inspirație pentru romanul „Castelul din Carpați”.

Nume românești

Dovada că Jules Verne a călătorit în Transilvania sunt numele criptate în romanul „Castelul din Carpați” nume precum: jupanul Koltz, stăpânul satului. Rodolphe Gortz este Radu Gorj, Miriota Cotz e, desigur, Miorița Colț, ciobanul Frik e lesne de recunoscut ca Frig, platoul Orgal e, de fapt, Gorgan, deși plasat altundeva decât versantul nordic al masivului Vulcan, Franz de Telek își găsește corespondentul în forma româniată Teleac. Dascălul Hemrod e Homorod și, în fine, doctorul Patak își poate trage numele de la cuvântul maghiar care înseamnă „răușor”, identificabil în zonă. La aceasta se adaugă și ilustrația ediției Hetzei a romanului (veche de mai bine de 100 de ani) în care se poate vedea asemănarea cu Cetatea Colț.

Românii din romane

Keraban încăpățânatul. Eroul omonim, refuzând să plătească taxa de traversare a Bosforului, își oferă o aventuroasă călătorie de-a lungul litoralului Mării Negre.

Claudius Bombarnac. Eroul e un român, Cincu, care călătorește clandestin, cu expresul transasiatic, din Rusia în China, în căutarea logodnicei sale, Zinca, implicându-se pozitiv în spectaculoasele tribulații legate de furtul și recuperarea tezaurului împăratului chinez.

Castelul din Carpați. Apărut în 1892, este considerat printre cele mai bune 10 romane ale autorului. Acțiunea se petrece în Transilvania.

Mathias Sandorf. Reședința eroului e situată undeva în districtul Făgărașului, pe una dintre culmile muntoase care despart Transilvania de Valahia.

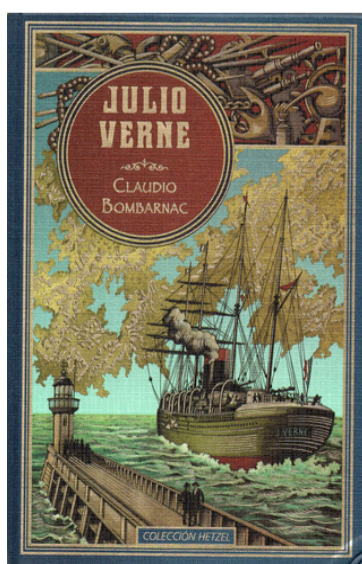
Nume criptate

Hermod – nume foarte asemănător cu Homorod, purtat de dascălul din „Castelul din Carpați”, poate fi prototipul tatălui Louisei, învățător în Homorod.

Dealul Orgall – tot din romanul „Castelul din Carpați”, decriptat de cercetători drept Gorgan, poate fi Dealul Gorganului (662 m) din apropierea satului Viscri.

Patak – poate proveni de la denumirea satului Părău, tot în apropiere de Viscri.

Zinca Klorck – din romanul „Claudius Bombarnac”, modistă la București, Paris și Beijing, pare prototipul Luisei Müller, modistă la rândul ei în adolescență.

Dreapta habar n-are business

Dacă ar fi să comparăm aleggerile cu mașinile, strategia de bază a tuturor celor care vor să ia voturile de dreapta e cam așa: „Cumpără Fiat-ul ăsta, că nu este Dacie. Vrei să trăiești toată viața cu o Dacie? Cumpără acest Fiat. Nu pot să-ți spun că este mai bun, că are consum mai mic, electronică mai bună sau cutie mai bună, dar, hei, nu e Dacie. Bă, ești prost? Handicapatule, momârlă obosită, de ce cumperi Dacie. Îți meriți soarta în gă-ții mă-tii. Cumpără băăăă Fiatul meu că o să te văd peste doi ani plângând la marginea drumului căutând siguranțe în torpedou. Vezi, boule, dacă-ți luai un Fiat, sigur nu aveai Dacie. Nu pot garanta că nu se ard siguranțele, dar, morții mă-tii, nu e Dacie”.

Și, mergând mai departe pe comparația cu Daciile, dacă ar fi fost un „dreptaci” românesc la conducerea Renault, nu ar fi făcut niciodată un Logan pentru că „românii sunt săraci și nu au bani să cumpere așa ceva. Și proști, să nu uităm că sunt proști”.

Adevărul e că jumătate din români nu s-au prezentat la vot, ceea ce e ok, iar dobitocii zilei, mai ales cei de dreapta, dau vina pe indiferență. În realitate, nu li s-a prezentat nici o ofertă interesantă. Așa zișii candidați de dreapta nu au prezentat vreo soluție de dreapta ci gargară, „nu PSD” și câteva măsuri populiste. Adevărul e că, cel puțin la orașe, pe măsură ce crește prezența la vot,

Adevărul e că jumătate din români nu s-au prezentat la vot, ceea ce e ok, iar dobitocii zilei, mai ales cei de dreapta, dau vina pe indiferență. În realitate, nu li s-a prezentat nici o ofertă interesantă. Așa zișii candidați de dreapta nu au prezentat vreo soluție de dreapta ci gargară, „nu PSD” și câteva măsuri populiste. Adevărul e că, cel puțin la orașe, pe măsură ce crește prezența la vot, scade procentul PSD-ului. PSD are un electorat stabil care nu prea are unde să crească. De cealaltă parte, ipoteticul partid de dreapta, are un electorat mult mai mare, dar reprezentanți și mai cretini, care nu știu pic de business.

scade procentul PSD-ului. PSD are un electorat stabil care nu prea are unde să crească. De cealaltă parte, ipoteticul partid de dreapta, are un electorat mult mai mare, dar reprezentanți și mai cretini, care nu știu pic de business.

Logic ar fi fost să atragă noi clienți la ideologia lor, ca să atragă noi clienți (ăia de nu votează) ar fi trebuit să prezine o variantă și pentru ei, un

Logan cu cutie automată. Dar nu e cazul, uitați-vă cu atenție, mare parte din liderii drepte au lucrat doar la stat toată viața lor, sau la firme care fac afaceri cu statul. Au un handicap mental destul de sever peste care nu pot trece. Ei s-au bătut pe aceeași piață cu PSD-ul și au obținut cât poți să obții cu o strategie de copil prost.

De-aia au o armată de susținători care nu vor PSD dar vor aceleași

facilități, poate și mai multe, de care au parte votanții PSD. Locuri de parcare gratis, transport gratis, anvelopare bloc gratis, străzi mai largi gratis, impozite mai mici sau deloc și, dacă se poate, câte 1.000 de euro de la primărie anual pentru concediu la mare. Un om care lucrează într-un sistem vag capitalist știe că nimic nu este gratis. Vrei loc de parcare mișto, tragi mai tare și-ți iei casă,

să parchezi mașina în curte. Vrei căldură iarna, tragi mai tare, bagi cărbuni, îți iei centrală, dai tu bani să-ți izolezi locuința. Vrei termopane la fereastră, bagi câteva ore în plus la muncă, să aduni bani de termopane. Vrei concediu la Afytos, bagi muncă, nu aștepti să-l câștigi la loterie. Și tot așa.

Și să terminăm comparația. Taică-tu vrea să cumpere o mașină. Tu te duci la el și-i zici „bre, cumpără orice, dar nu o Dacie”. Și el se va uita la tine „de ce?”. Iar răspunsul tău, ca cretin de dreapta, va fi „pentru că e Dacie și e nasoață”. Iar el se va duce și va cumpăra o Dacie, pentru că tu n-ai fost în stare să-i explici decât că ceva e nasol, nu de ce alternativa este mai bună.

Ovidiu EFTIMIE

Individualismul ca obicei național

Un produs natural a fost înlocuit cu o construcție artificială. Cultul personalității a distrus, de fapt, NAȚIUNEA, pierzând coeziunea, românii s-au transformat dintr-un „tot organic” într-o „sumă imensă de indivizi” preocupați doar de ei înșiși și de viața lor. În mod firesc, în sufletul românilor a triumfat egoismul. Grija zilei de mâine, viitorul copiilor, familia, acestea erau problemele românilor în societatea socialistă multilateral dezvoltată care promitea fericirea pe pământ. În final, românii s-au obișnuit cu minima satisfacere a trebuințelor vitale. Este cel mai mare succes al comunismului în România!

Îmi amintesc o vorbă a unui țăran hâtru: „Ne simțim ca viermele-n hrean!” Ce înseamnă vorba asta, l-am întrebat. „Păi, în gaura lui din hrean, viermele se crede într-un palat!” Cumplită vorbă, dar adevărată. Nu avem o mulțime de români care regretă comunismul și pe Ceaușescu? Tânjesc după acel „minim” din comunism! Nu vă amintiți întrebarea „ce se dă?”, când vedeam coada la un magazin

► Poate părea ciudat, național-comunismul a avut un efect invers decât cel scontat.

► Națiunea, un produs istoric natural, bazat pe originea și limba comună, constituind un „tot organic”, a fost înlocuită de o lozincă: „... strâns uniți în jurul Partidului... în frunte cu tovarășul secretar general.”

alimentar? De ce învinuim guvernării de azi? Că nu ne dau!

Am rămas aceeași „indivizi” din trecut. Avem aceeași psihologie. În marile state din Occident „forța motrică” este individul care produce pentru sine, implicit și pentru țară. Dar, individualismul nostru postcomunist este meschin. Deviza individului de azi este „Totul pentru mine!”

Lupta pentru ciolanul personal este mai presus de orice în zilele noastre. Nimeni nu mai face nimic dezinteresat, toată lumea se gândește la ciolan! Eterna întrebare: „și mie ce-mi iese?”

Îmi vin în minte cuvintele lui Kennedy adresate americanilor: „Nu întrebați ce a făcut țara voastră pentru voi, întrebați-vă ce ați

făcut voi pentru ea!” Într-o singură frază, marele președinte a sugerat că ei, indivizii americani, construiesc țara. De fapt, acesta este secretul prosperității poporului american. Americanii nu așteaptă „să li se dea”. Ei vin în întâmpinarea guvernanților prin inițiativele și faptele lor individuale.

În aceeași idee s-a votat și la Făgăraș în 5 iunie 2016. A individualismului josnic care, la fel ca și în anul 1996 a votat Convenția Democrată din România doar ca să nu mai fie ceilalți. Și toți au așteptat ca cei din CDR să le dea. Măcar iluzia unui trai mai bun. Au trecut 2 ani și cu toții ne-am dat seama că era de fapt un nor de praf, o iluzie a celor 15.000 de specialiști, o iluzie a programului electoral.

Sincer, nu îmi doresc ca acest lucru să se întâmple și la Făgăraș în anul de grație 2016, unde, pe fondul unui vot masiv împotriva, a ajuns pe scaunul de primar un candidat care nu a spus nimic concret, care nu a prezentat soluții, ci numai vorbe frumos așezate în pagină. A și recunoscut în emisiunile televizate că el nu a avut acces la informații din primărie. Asta dacă le-ar fi cerut.

Sunt curios să văd fața primarului nou ales al Făgărașului când va vedea care este amploarea proiectului de la Cetatea Făgăraș, din centrul Făgărașului, din cartierele făgărășene, de la Spitalul Municipal, nevoia celor ar vrea să investească și nu găsesc nici măcar un dulgher să îl angajeze. Cu ce propunere de forță de muncă va merge el la evenimentele organizate de ambasade unde va spune: veniți de investiți, dar aduceți-vă muncitori cu autobuzul!

Și atunci vom vedea noi cât de individualiști am fost la vot, când ne-am gândit numai la frustrările noastre personale legate de groapa din fața casei, de panseluța

din colțul blocului și de neputința noastră de a trece peste șanțul care nu există!

În ceea ce ne privește pe noi, românii de azi, individualismul josnic va mai dura mult timp, ca un blestem. Din păcate!

Cristi PREPELIȚĂ

„Păi, în gaura lui din hrean, viermele se crede într-un palat!” Cumplită vorbă, dar adevărată. Nu avem o mulțime de români care regretă comunismul și pe Ceaușescu? Tânjesc după acel „minim” din comunism! Nu vă amintiți întrebarea „ce se dă?”, când vedeam coada la un magazin alimentar? De ce învinuim guvernării de azi? Că nu ne dau!”

Șmecherii de dinainte și de după 1989

► România anilor 1940 nu își permitea să viseze cum vom arăta noi cei care nici prin anii de naștere nu am apucat mirosul lăsat de urmele războiului. Guvernele cu viață scurtă de atunci se limitau la a asigura necesarul minim al efortului militar iar societatea stătea în așteptarea zilei când hărțile stăteau pe masă în vederea semnării lor.

Puțini se mai gândeau la ce fel de politică urma să traverseze următoarele decenii țara, în ciuda faptului că semnele arătau o evidență de-a dreptul prăpăstioasă. Atunci, ca și acum, poporul i se servea ca informație o imagine complet falsă dar cu elemente astfel concepute încât să aibă un oarecare suport credibil. Lucrurile mărunte primeau o importanță deosebită, fiind făcute responsabile de tot felul de tragedii universale. Printre ele se strecurau, aproape nebăgați în seamă, indivizi de cea mai joasă speță umană, ce se vor dovedi în scurtă vreme atât de necesari noului sistem diabolic ce va acapara pentru următorii cca 50 ani țara.

Efectul l-a simțit cu vârf și îndesat o întreagă generație care în acest răstimp a privit într-o neputință cvasi-totală decimarea, la propriu, a elitelor care se opuneau tăvălugului boșevic. Vocile erau pentru comuniști, ultimile bastioane de cucerit pentru a se

simți ei în siguranță. Sigur că, în acele vremuri, ei profitau și de o conjunctură favorabilă internațională. Lumea așa-zis civilizată era preocupată în mod real de refacearea sub toate aspectele societăților lor după o conflagrație mondială și nu avea nici un fel de emoție dacă un ins cu numele Iuliu Maniu sau Brătianu din România s-a stins prin temnițele din estul Europei.

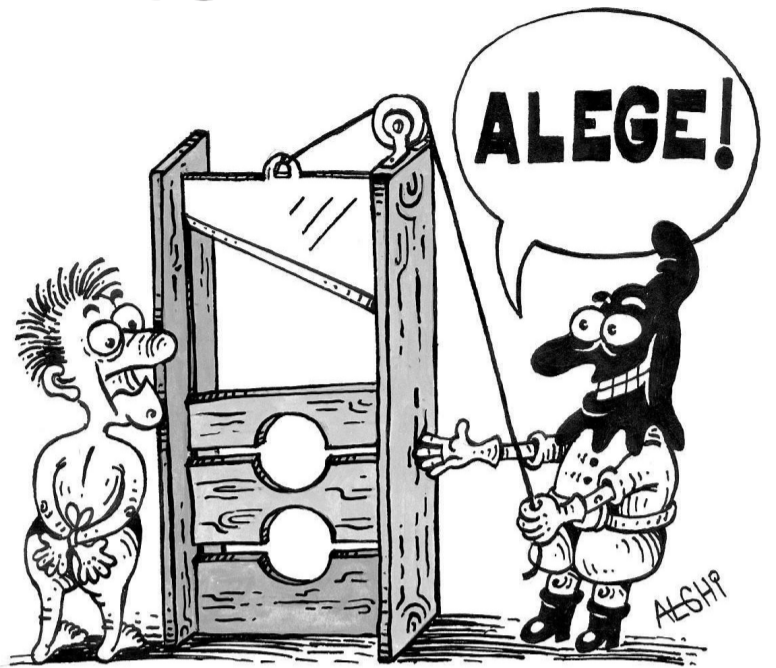
Deja se plictisise de veștile care mai scăpau din gulagul sovietic. Mizând pe această nepăsare, comuniștii aveau mână liberă în a inventa orice pentru a se menține la conducerea statului. Iar nouă ni se păreau firești toate nebuniile lor. Până și ideea că suntem cei mai buni sau cei mai tari datorită superiorității modelului de a dispune de mijloacele de producție de către inexistenta clasă muncitoare în fața celui în care acestea erau deținute de patronii „răi și exploataatori“.

Războiul rece ne-a dat nouă, celor din generația de după 1945, o preocupare la fel de nocivă prin

însăși caracterul ei principal. Aceea de supraviețuire în ciuda faptului că limitele erau extrem de joase, deși propaganda spunea cu totul altceva. Un popor întreg captiv în minciună nu are cum propăși. Nu o spun eu ci de data asta vorbesc faptele.

Suntem la mai bine de un sfert de secol de când duminica orbului a consfințit un drum ce părea imposibil pentru mulți dintre noi atunci. Și totuși, realitatea acestor zile ne arată că suntem exact acolo unde nu am fi vrut să fim în 20 mai 1990. Într-un impas imposibil. Lipsa de credibilitate face alegerea noastră tot mai dificilă. Acceptăm un rău doar pentru că ni se pare că este cel mai mic. Și, în această situație generalizată de acum, oare cum va reuși cineva care, cu intenții bune, se decide să intre în joc? Cum va putea el să fie identificat astfel încât noi să nu greșim la nefârșit? Pe ce criterii?

Și, admitând că totuși am face-o, cum va rezista el în mocirla umană

în care va trebui să se zbată? Dacă va semna un act sau dacă nu îl va semna tot va intra în vizorul „statului de drept“ cum zicea deunăzi fostul premier Ponta. Și are dreptate dumnealui, mai ales în virtutea informațiilor deținute.

Din păcate, noi doar scriem, fără a avea soluții. Constatăm că deși am plecat de la „nu ne vindem țara“ am ajuns la să ne vindem, nu numai țara ci și eforturile pentru că noi nu suntem în stare să le valorificăm. Și votăm cu ochii închiși!

Poate că este timpul să ne oprim. Măcar pentru o analiză, chiar și post-factum. Cine sunt cei

care ne-au cerut votul? De la ce au plecat ei în urmă cu 12 ani? Și ce au ei, acum, în comparație cu noi? Dar mai ales ce au făcut pentru a le obține neavând surse decât din buget sau din sponsorizări? Cel puțin așa apare în declarațiile de avere ale unora, mai mult sau mai puțin independenți! Numai după ce vom cunoaște cu adevărat cine sunt cei pe care i-am votat, vom putea să ne dăm seama cât de prost am pus ștampila în cabina de vot. Doar așa, în timp, vom scăpa de lichele și șmecheri de doi bani.

Vali BEJAN

Vara la fermă

Accinte

După bacoviene zile de ploaie, a apărut și soarele (Gică! Bacovia a fost un poet care a scris și despre ploaie! Și pe el, pe Bacovia chiar îl mai chema, pe bune și George). Brașovul e un oraș în care plouă mult, „în orașu-n care plouă de trei ori pe săptămână“, cum ne zice Minulescu despre Brașov (Minulescu a fost un poet – lămurire tot pentru Ghiță. E greu, băi Ghiță, băi și cu poeziile-ăștia). Ei bine dar ploaia s-a oprit și avem soare, soare la propriu nu la figurat. Adică este soare pe cer este cald este vară! Pentru că la figurat plouă, din păcate, plouă pentru că prognoza meteo ne anunță iar, patinoare, giratorii, semafoare și panseluțe, dar mai scumpe ca-n Bruxelles, că doar na, la Brașov e altitudine și dacă nu „ținem“ de altimetru, ne ia cu amețeală (Gicuță, fii atent aici, altimetru este un instrument cu care se măsoară altitudinea față de un nivel de referință. Acuma i-am explicat ce e altimetru dar tare mi-e că trebuie să explicăm și explicația și anume „nivel de referință“ - adică un punct la care ne raportăm în măsurarea altitudinii, iar termenul „instrument“ nu trebuie să i-l mai explicăm pentru că-l cunoaște, cred eu, spre exemplu vioara este un instrument, instrument muzical, în termeni populari i se spune „scripca“). Deci în Brașov este vară. Ce se poate face în Brașov vara? De exemplu se poate merge la grădina zoologică. Să vezi animale. Dar ca să vezi animale nu trebuie să mergi la Zoo. Turistul doar trebuie să aștepte să înceapă ședințele de conducere a urbei și vede acolo o largă gamă de vietăți. Bărzoii cu gātu lung să-ncapă, bursuci burtoși că e de unde, una, doua veverițe, că doar na, când scuturi pomu' lăudat

mai cade câte o alună, câte-o ghindă, să ia și veverițele ceva, un sturz ce zburătăcește prin împrejurimi că vrea și el înăuntru și-un vulpoi botezat, și multe găște. Da ce facem că găștele nu mai au în ce face baie? Că cică vulpoi și vreo doi bursuci au schimbat cursul râului și unde fac acuma găștele baie?

Da nu e problema ca gășca, tot gășca, ga,ga,ga și tot cu vulpoi în ogradă. Nu contează faptul că nu se mai spală, nu contează că vulpoi mai haț câte un boboc, mai haț câte-o gășcă mai grăsană, nu contează, a făcut ce-a făcut vulpoi și a rămas la fermă. Ei, toate ca toate, găștele rămân găște, da situația la fermă e cam acră, mai pe la primăvara ce trecu spre sfârșit mi l-a prins vechilu Zeceanu pe vulpoi cu gășca-n bot și mi-e că-l pune-n fiare. Cum care Zeceanu?

Zeceanu bre, vechilu Zeceanu ce-i cu biciu-n mâna toată ziua DeNe-A feri Al de Sus de el. Acuma cum ne-o da să le ducem că, bucuroși le-om duce toate, așa cum zicea și Eminescu în „Scrisoarea a III-a“ (Băi Ghiță, „Scrisoarea a III-a“ este o poezie, nu e o scrisoare trimisă acasă de către unu care-a venit în Brașov și-mpinge vagoneti cu materie primă debitată prin uzină). Să-i zic și cine a fost Eminescu? Of Doamne!

Acest articol este un pamflet și nu are nicio legătură cu realitatea Brașovului.

Țara Făgărașului, tot spre dreapta

► Alegerile din 5 iunie au confirmat politica de dreapta a făgărășenilor. Majoritatea primăriilor din Țara Făgărașului au fost câștigate de candidații PNL. Nu fără surprize înregistrate la nivelul a trei comune, Lisa, Voila și Beclean.

În aceste trei cazuri, schimbarea de primar a fost realizată pe fondul nemulțumirilor cetățenilor la adresa fostului primar. Astfel, la Lisa, Nicolae Greavu – PNL – a pierdut în fața lui Gheorghe Moga – PSD, la Voila Ovidiu Șerban – PSD predă mandatul lui Gheorghe Osalcu – PNL, iar la Beclean Claudiu Motrescu – PNL va fi primar în locul lui Cosmin Leancu – PSD.

Făgărașul condus de un independent

La alegerile locale din 5 iunie 2016 au avut drept de vot 32.833 de făgărășeni, dintre care 32.579 erau pe listele permanente, 42 erau pe listele complementare, iar 205 erau pe listele suplimentare.

S-au prezentat la vot 12.655 de făgărășeni ceea ce înseamnă o prezență de 39%. Din totalul cetățenilor care s-au prezentat la urne pentru alegerea primarului Făgărașului, respectiv 12.655, s-au înregistrat un număr de 12.291 voturi valabil exprimate, iar 359 buletine de vot au fost nule.

Cele mai multe voturi au fost atribuite de făgărășeni candidatului independent, ing. Gheorghe Sucaci, respectiv 4.825 voturi ceea ce înseamnă un procent de 38% din numărul cetățenilor prezenți la urne.

Următorul clasat în preferințele făgărășenilor a fost candidatul PSD, prof. Ion Negrilă, care

a adunat 3.428 voturi ceea ce înseamnă un procent de 27% din numărul cetățenilor prezenți la vot.

Al treilea în preferințele făgărășenilor, surprinzător, s-a clasat Constantin Sorin Mânduc, PNL, care a primit 2.125 voturi, reprezentând 17% din numărul alegătorilor.

Fostul viceprimar, Cătălin George Cârje, ALDE, a obținut 857 voturi, reprezentând 7% din numărul alegătorilor prezenți la urne.

Dacă este să facem o analiză luând în calcul cetățenii cu drept de vot, respective 32.833, primarul Făgărașului a fost ales de doar 14,69% dintre făgărășeni, ceea ce nu îi atribuie o legitimitate a majorității. Este drept că și absenteismul de la vot se bazează pe scârba generată de întreaga clasă politică în rândul românilor, inclusiv a făgărășenilor.

În urma repartizării numărului de voturi pentru fiecare formațiune politică s-au obținut următoarele mandate:

► PSD- 7 consilieri. Conform listei electorale înregistrate primii șapte sînt: Negrilă Ion, Popa Mihai Valentin, Bogdan Ion, Motoc Alexandru, Alexandru Florin, Lup Lucian Gheorghe, Suciu Andreea Oana. Avocatul Mihai Popa va opta cu siguranță pentru Consiliul Județean, astfel că următorul pe listă este

► PNL- 5 consilieri locali. Conform listei vor fi: Mânduc

Constantin Sorin, Mazilu Alexandru Dorin, Mogoș Remus Miron, Motoc Carla Florentina, Gabor Constantin Aurelian.

► Forumul Democrat al Germanilor din România- 4 consilieri locali: Stengel Norbert, Drăghici Gabriel Cristian, Șuteu Marilene Dorina, Ercău Bruno.

► ALDE a obținut 2 mandate de consilier local: Popa Ovidiu Nicolae și Cârje Cătălin George

► Asociația Partida Romilor „Pro-Europa” a obținut un post de consilier local, Androne Bogdan Ionuț.

► PER a obținut în urma soluționării contestației depuse la Tribunalul Brașov. Probabil locul de consilier va fi ocupat de Malene Petru, profesorul Nicolae Postolache mergând la Consiliul Județean.

Comuna Cincu

► primar Sorin Suci-PNL

Comuna Șinca Nouă

► primar Flucuș Dumitru-PNL

Comuna Lisa

► primar Moga Gheorghe-PSD

Comuna Comăna

► primar Grusea Viorel- PNL

Comuna Ticuș

► primar Șchiopea Mircea Emil -PNL

Comuna Hoghiz

► primar Șerban Ioan- PSD

Comuna Șoarș

► primar Timiș Dănuț- PNL

Comuna Hârșeni

► primar Olteanu Mihai- PSD

Comuna Șercaia

► primar Cristinel Paltin- PNL

Componenta CJ Brașov

CJ Brașov are 35 de mandate care vor fi repartizate, în urma votului de la 5 iunie 2016, astfel:
► PNL –16 mandate (38, 447%)

► PSD – 11 mandate
► UDMR –3 mandate
► PER- 3 mandate
► FDGR – 2 mandate

N-au intrat în CJ Brașov următoarele partide:
ALDE, PMP, UNPR și PND.

România PSD cu pete PNL

La votul pentru consiliile locale, la nivel național, PSD obține, după numărarea a 99,46% din voturi, 36,15%, urmat de PNL - 30,70%, ALDE - 6,62%, UDMR - 5,21% și PMP - 4,03%.

La votul pentru primari, PSD obține, după centralizarea voturilor din 99,46% din secții, 37,62%, urmat de PNL - 32,63%, ALDE - 5,89 și UDMR 4,13%.

La votul pentru consiliile județene, cel care dă imaginea partidelor pentru alegeri parlamentare din toamnă, PSD a câștigat 37,55%, urmat de PNL – 31,97%, ALDE – 6,31%, UDMR – 5,36%, UNPR – 2,86%, PSD+UNPR – 1,95%. În aceste condiții este ușor de configurat viitoarea alianță politică pentru alegerile parlamentare, respectiv PSD+ALDE+UNPR care au adunat împreună 48,67% din

voturi, poziționând această alianță ca favorită pentru toamnă.

Dacă mai ținem cont și de faptul că PSD+UNPR+ALDE au câștigat 1775 mandate de primari

față de 1079 ale PNL, deja prognozăm că la toamnă alianța PSD+ALDE+UNPR va primi mai mult de 55% din voturi la parlamentare.

Față de lunile anterioare, PNL a mai pierdut un județ la votul politic pentru consiliile județene: Constanța. PSD a câștigat în întreaga țară 1700 de primarii și 28 de județe la votul pe consilii. PNL are doar opt consilii județene, obținute la votul politic.

Între timp, așa cum era deja previzibil, UDMR a dobândit întreg teritoriul său politic tradițional, adică și în Covasna, unde deține și consiliul județean și primăria Sfântu Gheorghe.

Surprinzător este votul pentru consiliile județene din nord-vestul țării – Bistrița-Năsăud, Sălaj și Satu Mare - devenite roșii integral,

cu amendamentul că la Satu Mare primăria a fost, totuși, câștigată de Kereskenyi Gabor. Votul politic însă a înroșit, fără puțință de tăgadă, și aceste județe cu scoruri victorioase pentru PSD între 36% și 49%.

Ardealul rămâne în continuare în custodia PNL prin județele: Brașov, Sibiu, Alba, Cluj, Bihor și Arad, unde cel puțin la ultimele patru inclusiv primăria la reședința de județ este deținută tot de PNL.

Cel mai interesant caz rămâne de departe județul Maramureș. Aici a câștigat, prin Alianța pentru Baia Mare (UNPR, Forumul Democrat al Germanilor din România, PNȚCD) atât consiliul județean cu aproape 50%, cât și primăria Baia Mare, prin Cătălin Cherecheș, aflat în arest după ce a fost inculpat de DNA.

Explozia

În micuța cafenea cochetă un chelner, care arăta mai bine îmbrăcat decât clienții, motiv pentru care nimeni nu-i cerea nimic niciodată, crezând că se ocupă cu altceva, ștergea scaunele de diferite forme și culori de praf. Câțiva hipsteri stăteau împrăstiați pe la mese. La boxe se auzea un drum&base repetitiv ce putea fi ușor confundat cu o eroare de conectare.

Un tânăr roșcovan cu o barbă ca un soare, de jur împrejurul feței, citea Pascal Bruckner și degusta căcat la ceașcă, cu un pahar de apă lângă. Cafeaua evoluase suficient de mult încât ristretto nu mai era suficient de cool și de prost iar un întreprinzător a avut geniala idee de a măcina căcat simplu, pus în espresso și servit scump, la 12 lei porția. La o altă masă o vegană scria ceva pe un blog.

În acel moment în cafenea își făcu apariția Gabriela

Firea. Nonșalantă, aceasta se așeză la una din mese, după ce șterse în prealabil scaunul, încă o dată. Din geanta de 78.000 de euro scoase o tabacheră de 12.000 de euro și din ea o țigară de 2 euro și, cu un gest atent studiat, și-o aprinse. Trase adânc un fum, se uită în jur la privirile uluite ale hipsterilor din jur și întrebă plictisită. „Ce, aici nu se fumează?”

Primul a explodat roșcovanul, în lanț, toți cei prezenți au detonat cu putere, umplând pereții de sânge, oase și mațe. Autoritățile au pornit o anchetă, Tolontan încă două și, la final, s-a stabilit că e vina teroriștilor, deci, de-acum încolo, în fiecare cafenea trebuie să stea câte un moș semi-mort de pază, la fel ca în farmacii.

Ovidiu EFTIMIE

CARPATHIAN ETHNO STORE

DOAR 1600 RON

BALANSOAR DIN LEMN

www.ecarpathian.com

**COMPONENTE SERVICE
MAȘINI DE SPĂLAT
FRIGIDERE
AER CONDIȚIONAT**

CRISCAT

comercializare, montaj și service, consultanță pentru instalații și echipamente de climatizare, ventilație și frig industrial: instalații de climatizare/incălzire comercial, rezidențial și industrial, instalații de ventilație și tratare specială a aerului, instalații de climat tehnologic sau instalații de ventilație și tratare specială a aerului, instalații de climat tehnologic sau special: spitale, grădinițe etc.

Detalii și programări
0722.85.88.33
0742.41.26.54
0368.73.04.61
Brașov Str. Jepilor Nr. 6A,
Aleea Pietonală Răcădau

PREȚ REVIZIE AC - 85 LEI
Preț pompă apă mașină de spălat - 25 lei
PREȚ TERMOSTAT FRIGIDER K59 - 20 LEI

SC HEALTH VET SRL
BRASOV

Str. Alexandru Ioan Cuza nr.24
Telefon: 0268.418.956
Urgențe: Tel: 0740.088.714
E-mail: contact@health-vet.ro

AES ALDEMAR AES

Service auto specializat în reparații

Electromotoare Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7
Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

GAZETA®
BRASOVULUI

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Director: Alexandru PETRESCU
tel: 0787.89.86.36
gazetabrasovului@gmail.com

Tipărit la Tipogramm SRL Brașov
tipogramm@yahoo.com
Tel/fax: 0268.42.77.60

Alături de toți cititorii noștri
Zilnic online, săptămânal pe hârtie
www.gazetabrasovului.ro

România deschide balul

Echipa națională de fotbal a României are misiunea onorantă de a deschide balul, la acest sfârșit de săptămână, când debutează turneul final al Campionatului European de fotbal din Franța! Echipa lui Anghel Iordănescu este cu atât mai onorată, cu cât meciul inaugural va fi contra echipei gazdă a competiției, Franța (vineri, 10 iunie). EURO 2016 reprezintă ediția cu numărul 15 a competiției continentale și revine în Franța, țara unde a debutat în 1960 sub denumirea de Cupa Europei pe Națiuni. Va fi prima ediție cu 24 de participante din cele 53 de selecționate care au jucat în preliminarii. Meciul de deschidere, România - Franța dar și finala Campionatului European se vor juca pe Stade de France (Saint-Denis, Paris). Stadionul parizian a fost preferat în locul celui din Marsilia, pentru că are o capacitate mai mare. Semifinalele Euro 2016 se vor juca la Marsilia și Lyon, stadionul Velodrome găzduind și unul dintre cele patru sferturi de finală alături de arenele din Bordeaux, Lille și Saint-Denis. Ca număr de meciuri, la Lens, Nice, Saint-Etienne și Toulouse se vor disputa câte patru, la Bordeaux și Paris (Parc des Princes) câte cinci, Lille, Lyon și Marsilia câte șase, în timp ce pe Stade de France se vor juca șapte meciuri ale turneului final. Cei 23 de jucători care au făcut deplasarea în Franța sunt portarii Ciprian

Tătărușanu (Fiorentina), Costel Pantilimon (Watford), Silviu Lung jr (Astra Giurgiu), fundașii Cristian Săpunaru (Pandurii Tg. Jiu), Alexandru Mățel (Dinamo Zagreb), Vlad Chiricheș (SSC Napoli), Valerică Găman (Astra Giurgiu), Dragoș Grigore (Al Saliya/Qatar), Cosmin Moți (Ludogoreț Razgrad), Răzvan Raț (Rayo Vallecano), Steliano Filip (Dinamo București), mijlocașii Mihai Pintilii (FC Steaua București), Ovidiu Hoban (Hapoel Be'er Sheva), Andrei Prepețiță (Ludogoreț Razgrad), Adrian Popa (FC Steaua București), Gabriel Torje

(Osmanlispor), Alexandru Chipciu (FC Steaua București), Nicolae Stanciu (FC Steaua București), Lucian Sănmărtean (Al Ittihad/Arabia Saudită), atacanții Claudiu Keșeru (Ludogoreț Razgrad), Bogdan Stancu (Genclerbirligi), Florin Andone (Cordoba) și Denis Alibec (Astra Giurgiu).

Echipa probabilă a României, pentru meciul de deschidere, cu Franța: Ciprian Tătărușanu - Cristian Săpunaru, Dragoș Grigore, Cosmin Moți, Răzvan Raț - Ovidiu Hoban, Mihai Pintilii - Adrian Popa, Nicolae Stanciu - Denis Alibec - Claudiu Keșeru

„Nu avem vedete, dar avem un grup unit, un grup care își dorește performanța și sper ca jucătorii noștri să demonstreze că pot

obține această performanță“, a spus Iordănescu. Avem câteva probleme de sănătate și mă refer la două cazuri speciale, Alibec și Andone. Există și probleme mai puțin majore, pe care le au Chiricheș și Hoban, însă sper ca aceștia să poată fi recuperați integral, până la ora primului meci. „Ne dorim să facem o figură frumoasă în Franța, să ieșim din grupă și mai apoi, vom vedea“, a declarat selecționerul Anghel Iordănescu, la plecarea spre Paris.

Statisticile spun că în majoritatea cazurilor, echipa gazdă, nu a obținut un rezultat favorabil, în meciurile de deschidere, atât la „europene“, cât și la „mondiale“. Așadar, chiar dacă Franța a avut un parcurs de excepție în pregătiri și a obținut rezultate foarte bune în partidele amicale, echipa României ar putea ieși cu bine din primul test și apoi, cine știe, ar putea să răstoarne multe pronosticuri....

Meciurile României:

Vineri, 10 iunie

ora 22:00 (Paris): Franța - România - Grupa A

Miercuri, 15 iunie

ora 19:00 (Paris): România - Elveția - Grupa A

Duminică, 19 iunie

ora 22.00 (Lyon): România - Albania - Grupa A

Rugbi Club Brașov, trei decenii de lansare a jucătorilor valoroși, spre cele patru zări...

Momente festive la terenul de rugbi din Noua: RC Brașov a aniversat trei decenii de existență! O adevărată pepinieră a sportului cu balonul oval, RC Brașov produce, pe bandă rulantă, sportivi care apoi pleacă în cele patru zări... Aceasta, deoarece la poalele Tâmppei, rugbiul e doar aniversat, an de an, dar nu și sprijinit. De mulți ani, Brașovul nu mai are echipă în prima divizie, iar de doi ani, nici măcar în liga a treia, acolo unde se cam chinuia CFR Brașov. Mai mult, pentru a se adânci rana acestui sport, CFR Brașov a fost alungată de pe stadionul de lângă Depou, care zace acum în tăcere, pradă buriuierilor și nepăsării. Revenind totuși la ce e frumos, la momentele festive, trebuie precizat că la baza din Noua au fost prezenți foști jucători de rugbi, antrenori, arbitri, care au primit plachete, diplome și cadouri, ca mulțumire pentru că au sprijinit rugbiul de la poalele Tâmppei. Și pentru ca

toată manifestarea să aibă greutate, au venit de departe și cele trei vâruri ale rugbiului brașovean, jucători apăruiți și crescuți la Rugby Club Brașov, de către antrenorul Vasile Soporan, cel care a organizat, alături de ajutoarele sale, această aniversare. Cei trei rugbiști care duc faima Brașovului și, ceea ce este important, au dovedit mereu că nu au uitat de unde au plecat, sunt Fercu, Țaruș și Lemnaru, componenți ai echipei naționale a României, participanți la Cupa Mondială din 2015! De remarcat că Fercu este cel mai bun produs al rugbiului românesc, participant la două Cupe Mondiale de juniori și selecționat de 78 de ori în echipa națională de seniori a României. Printre alte nume sonore de sportivi crescuți aici se pot număra Vioreanu, Răduță, Petrule, Berariu, Băgiu, Miu. Festivitățile organizate la baza sportivă RC Brașov au inclus și două meciuri, unul între două echipe de copii și unul rezervat veteranilor.

Fără implicarea autorităților, rugbiul nu poate crește

La revederea de la baza sportivă a RC Brașov, cel mai bun jucător crescut și format aici, Cătălin Fercu, ne-a declarat: „Revederea a fost foarte frumoasă. Mereu vin aici cu mare drag, pentru că aici am crescut, aici m-am format ca

jucător, aici am învățat primele lucruri în acest sport. Cu toate că mulți jucători prezenți aici sunt din mai multe generații, mi-a făcut plăcere să îi revăd, pentru că alături de aceștia m-am antrenat și chiar am jucat, când erau turneele între universități. Din păcate, deși aici sunt condiții foarte bune, chiar dacă este un teren impecabil, nu avem

la Brașov o echipă în prima ligă. Noi, cei care am plecat de aici, dar nu am uitat nimic, nu putem face prea mult în acest sens, implicarea noastră nu este suficientă, mai este nevoie de aportul autorităților“.

„Mă leagă foarte multe amintiri de la Brașov. Când s-au aniversat două decenii de existență a clubului, țin minte că eram junior aici și îi vedeam pe cei care erau aici și primeau premii. Mi-aș fi dorit și eu atunci să trăiesc aceleași momente festive și iată, că după zece ani, acest lucru s-a împlinit. A fost o revedere minunată, pentru că aici toată lumea a fost unită, ca într-o adevărată familie a sportului“

Mădălin Lemnaru